

**Uchwała Nr XXXVI/170/12
Rady Miejskiej Mieroszowa
z dnia 28 grudnia 2012 roku**

w sprawie: Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013 - 2018

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 567) w związku z art. 2 pkt. 1, art. 4¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz. U. z 2012 roku poz. 1356) Rada Miejska Mieroszowa uchwała, co następuje:

§ 1

Uchwała się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013 - 2018 w brzmieniu:

*„Narkomana się tworzy – w domu, szkole, uczelni, na podwórku i na kolonii,
słowem wszędzie. Lepi się go z cudownej materii dziecięcej naiwności,
chęci poznania świata, wrażliwości uczuć, porywów serca,
najszybszych tajemnic i szczyrych łez.”*

/Marek Kotański/

WPROWADZENIE

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii opracowany został w oparciu o:

- analizę problemu spożywania środków odurzających i przemocy wśród dzieci i młodzieży Gminy Mieroszków w 2011 roku,
- informacje uzyskane od instytucji, stowarzyszeń i osób prywatnych posiadających wiedzę na temat używania środków psychoaktywnych oraz przemocy w rodzinie.
- informacje i doświadczenia w pracy Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Ośrodka Pomocy Społecznej.

Gmina Mieroszków liczy 7 395 mieszkańców. Najbardziej podatne na uzależnienia są osoby bezrobotne, pochodzące z rodzin problemowych, oraz dzieci i młodzież pozostawione z różnych powodów bez opieki rodziców. Dlatego działania programu są skupione wokół wspierania i leczenia osób dorosłych oraz profilaktyki zachowań ryzykownych wśród dzieci i młodzieży uczącej się w szkołach na terenie naszej Gminy.

Narkomania stanowi wyzwanie cywilizacyjne o zasięgu globalnym. Przyczyn narkomanii w obecnej formie jest bardzo wiele. Analizy wskaźników używania narkotyków wśród młodzieży szkolnej pochodzące z licznych badań ankietowych realizowanych ostatnimi laty w Polsce, wykazały znaczny wzrost rozpowszechnienia tego zjawiska. Wyniki badań ogólnopolskich i lokalnych pokazują, że zwiększa się ilość eksperymentów z narkotykami i ich okazjonalne używanie wśród młodzieży szkolnej. Nieco mniejszy wzrost niż na poziomie kraju widoczny jest w miejscach, gdzie rozpowszechnienie było największe – w dużych miastach. Jednocześnie obserwować można zjawisko dyfuzji zainteresowania narkotykami w miejsca, gdzie nie były popularne – mniejsze miasta, tereny wiejskie.

Przeciwdziałanie narkomanii należy do istotnych działań podejmowanych przez gminy. Wciąż pogłębiający się problem dotyka przede wszystkim młodych ludzi oraz ich rodziny. Aby w pełni zadbać o prawidłowy rozwój dzieci i młodzieży poszukuje się nowych rozwiązań z dziedziny profilaktyki uzależnień. Szczególną uwagę zwraca się na osoby podatne na wpływy grupy rówieśniczej, osoby wykluczone społecznie czy mające problem z nauką szkolną. Wszelkie stresujące sytuacje sprzyjają bowiem uzależnieniu od substancji psychoaktywnych.

Używanie substancji psychoaktywnych legalnych i nielegalnych stało się społeczną rzeczywistością. Rosnące zainteresowanie dopalaczami nasuwa myśl, iż dzisiejsza młodzież utożsamia czas wolny z koniecznością odurzenia się. Aby temu zapobiec należy zaproponować wiele atrakcyjnych form spędzania czasu wolnego, położyć większy nacisk na rozwój pasji i zainteresowań, zadbać o odporność psychiczną młodego człowieka, pomagając mu zrozumieć siebie i otaczający świat. Konieczne wydaje się przekonanie młodzieży, iż życie bez alkoholu i narkotyków jest bardziej korzystne. Podejmowanie różnorodnych działań sprzyja zatem poprawie jakości życia zarówno pojedynczych jednostek, jak i całej społeczności lokalnej. Dobrze rozumiana profilaktyka, jeśli chodzi o narkomanię, musi rozpocząć się znacznie wcześniej niż młodemu człowiekowi przyjdzie do głowy owych używek zakosztować. Nowoczesna profilaktyka uzależnień musi być profilaktyką integralną, czyli uwzględniającą całościową sytuację wychowanka. Integralna profilaktyka uzależnień zakłada solidarne współdziałanie różnych środowisk na rzecz kształtowania u dzieci i młodzieży postaw abstynenckich. Integralna profilaktyka uzależnień oznacza pomaganie dzieciom i młodzieży w zajęciu dojrzałej postawy we wszystkich podstawowych dziedzinach ludzkiego życia. Pierwszym miejscem jej realizacji jest rodzina, która jest pierwszą i najważniejszą szkołą życia. Drugie miejsce zajmuje szkoła, której zadaniem jest opracowanie programu wychowawczego, który pomaga uczniom zdobyć wiedzę oraz rozumienie otaczającej rzeczywistości i siebie, odróżnienie dobra od zła, uczenie wychowanków dojrzałej postawy wobec alkoholu czy narkotyków. Następnym środowiskiem, które powinno włączyć się w realizację integralnej profilaktyki uzależnień jest parafia, która jest prawdziwą szkołą dojrzałego życia. Dużą rolę w profilaktyce uzależnień pełnią środki społecznego przekazu, czyli telewizja, radio, prasa. Odpowiedzialna postawa tych środków jest bardzo potrzebna i może być wyjątkowo skuteczna. Mądra audycja telewizyjna nadana w porze największej oglądalności czy fachowy artykuł zamieszczony w jakimś poczytnym czasopiśmie młodzieżowym może przecież wywrzeć wartościowy wpływ na większą ilość wychowanków, niż setki spotkań profilaktyków uzależnień z uczniami poszczególnych szkół.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013-2018 powstał zgodnie z treścią ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 25 lipca 2005 roku oraz Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Działania zaproponowane w ramach Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii nastawione są po pierwsze na zapobieganie negatywnym konsekwencjom używania narkotyków, po drugie na pomoc terapeutyczną, w tym motywowanie osób uzależnionych do podjęcia leczenia odwykowego. Ważnym aspektem jest także ciągle zwiększanie świadomości społeczności lokalnej w kwestii uzależnienia od środków odurzających, uwrażliwienie na krzywdę drugiego człowieka, przekonanie jak trudnym problemem są narkotyki w rodzinie. Problematyka narkomanii wymaga zatem podejścia interdyscyplinarnego. Stąd wywodzi się postulat, aby działania zapobiegawcze miały charakter interdyscyplinarny.

Rozdział I

1. SYTUACJA EPIDEMIOLOGICZNA

Źródłem danych na temat rozpowszechnienia i konsumpcji narkotyków są badania ankietowe prowadzone w szkołach. Najbardziej profesjonalne badania realizowane są przez Centrum Badania Opinii Społecznej, a także Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie - badania ESPAD. Z badań ESPAD (Europejskie Szkolne Badania Ankietowe nt. alkoholu i narkotyków), obejmujących uczniów w wieku 15 i 16 lat, wynika że w latach 90-tych nastąpił kilkukrotny wzrost rozpowszechniania używania narkotyków wśród młodzieży szkolnej z ok. 5% w 1992 do 20% w 2000 r. Wyniki badania ESPAD w 2011 pokazały, że najbardziej popularnymi substancjami nielegalnymi, po które sięga młodzież są marihuana i haszysz. Do ich używania przynajmniej raz w życiu przyznało się 24,3% młodzieży w wieku 15-16 lat, co stanowi zdecydowany wzrost względem wyników pomiaru z 2007 r., kiedy używanie przetworów konopi przynajmniej raz w życiu zadeklarowało blisko 16% respondentów. Nie odnotowano natomiast zdecydowanych różnic pomiędzy wynikami obu pomiarów z 2007 r. i 2011 r. w przypadku stymulantów oraz innych substancji. Dane dotyczą młodzieży, która próbowała narkotyków w ciągu roku poprzedzającego badanie lub kiedykolwiek w życiu. Wynika, że na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechnienia i eksperymentowania znajdują się marihuana i haszysz, alkohol razem z marihuaną oraz leki uspokajające i nasenne przyjmowane bez zlecenia lekarza. Co piąty piętnastolatek i co czwarty siedemnastolatek co najmniej raz w życiu palił marihuanę lub haszysz, część łączy picie alkoholu z paleniem marihuany - mamy tu do czynienia z kształtowaniem się wśród części nastolatków nowego wzoru rekreacyjnej konsumpcji alkoholu i przetworów z konopi. Przytoczone wyniki wskazują na utrwalenie się zjawiska palenia marihuany, która staje się obok alkoholu i papierosów trzecim pod względem popularności środkiem psychoaktywnym, traktowanym przez młodzież nie jako narkotyk, ale „naturalne zioło”. Nowym, bo dotychczas nie ujawnionym w badaniach zjawiskiem jest łączenie marihuany lub tabletek z alkoholem. Groźnym, narastającym zjawiskiem jest palenie heroiny, środka o bardzo dużym potencjale uzależniającym. Badani dość dobrze orientują się gdzie można kupić narkotyki. Najczęściej wymieniano dyskotekę, ale tuż zaraz szkołę, ulicę, park. Rozpowszechnienie używania narkotyków jest bardzo zróżnicowane. Są szkoły i miasta, gdzie jakiegokolwiek doświadczenie z narkotykami ma ponad 30% młodzieży szkolnej, są i takie gdzie narkotyków praktycznie nie ma.

Wyniki odnoszące się do postrzegania ryzyka szkód w efekcie używania substancji psychoaktywnych prowadzą do wniosku, że młodzież jest dość dobrze zorientowana w skali zagrożeń. Nie ulega też ona stereotypom obecnym wśród starszego pokolenia, według których

pojedyncze eksperymenty z narkotykami budzą znacznie większe zagrożenie niż częste używanie w dużych ilościach substancji legalnych, takich jak alkohol czy tytoń.

Główne problemy społeczności lokalnej w obszarze uzależnień:

1. Eksperymentowanie z substancjami psychoaktywnymi przez dzieci i młodzież.
2. Tradycje w nadużywaniu środków psychoaktywnych w wielu rodzinach kontynuowane przez młode pokolenie.
3. Łatwa dostępność środków uzależniających tj. alkoholu i narkotyków.
4. Obojętność społeczności lokalnej wobec problemów narkotykowych i alkoholowych.

2. PODSTAWA DZIAŁAŃ ZWIĄZANYCH Z ZAPOBIEGANIEM NARKOMANII:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /tj. Dz. U. z 2012 roku , poz. 1356)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii /tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 124/.
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie /Dz. U. Nr 180 poz.1493 z późniejszymi zmianami/.
- Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii z dnia 22 marca 2011 r. – / Dz. U. Nr 78, poz. 428 /

Zadania ujęte w Krajowym Programie Przeciwdziałania Narkomanii skoncentrowane są na rozwijaniu i popieraniu działalności informacyjnej i kulturalnej podejmowanej w celu informowania społeczeństwa o szkodliwości narkomanii oraz prowadzenia działalności wychowawczej i zapobiegawczej polegającej na:

- ✓ promocji zdrowego stylu życia;
- ✓ wspieraniu działalności zapobiegawczych w środowiskach zagrożonych uzależnieniem od środków narkotycznych;
- ✓ informowanie o szkodliwości środka i substancji;
- ✓ podejmowanie i wspieranie działań lokalnych.

3. ZASOBY LOKALNE UMOŻLIWIAJĄCE DZIAŁALNOŚĆ PROFILAKTYCZNA I NAPRAWCZĄ

Rozwiązywanie problemów związanych z uzależnieniami i przemocą wymaga współdziałania szeregu instytucji funkcjonujących na terenie miasta takich jak:

1. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
2. Punkt konsultacyjny dla osób uzależnionych i współuzależnionych
3. Punkt konsultacyjny dla rodzin
4. Środowiskowa Świetlica „Muchomorki”
5. Komisariat Policji
6. Ośrodek Pomocy Społecznej
7. Zespół interdyscyplinarny

8. Mieroszowskie Centrum Kultury
9. Sąd Rejonowy, kuratorzy sądowi
10. Prokuratura Rejonowa
11. Szkoły, placówki oświatowe
12. Parafie Rzymsko-Katolickie
13. Organizacje pozarządowe
14. Urząd Miejski.

Rozdział II

1. CELE GMINNEGO PROGRAMU

Cel główny:

Ograniczenie używania narkotyków oraz związanych z tym problemów

Cele szczegółowe:

- ✓ stworzenie systemu wsparcia dla osób zagrożonych ;
- ✓ zwiększenie dostępności do alternatywnych form spędzania czasu wolnego dzieci i młodzieży.
- ✓ zwiększenie wiedzy (punkty konsultacyjne);
- ✓ utrwalenie przekonań w społeczeństwie;
- ✓ koordynacja i współpraca z czynnymi podmiotami działającymi na terenie gminy;
- ✓ zwiększenie wiedzy na temat problemu
- ✓ podniesienie świadomości społecznej poprzez prowadzenie działalności profilaktycznej, informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii w szczególności dla dzieci i młodzieży, nauczycieli, pedagogów i rodziców.
- ✓ promowanie zdrowego trybu życia poprzez zajęcia pozalekcyjne dla dzieci i młodzieży i wspólne działania z całą rodziną.

2. DIAGNOZA UZALEŻNIENIA

Zgodnie z obowiązującym w Polsce systemem diagnostycznym uzależnienie od narkotyków identyfikowane jest jako zespół właściwości fizjologicznych, emocjonalnych i poznawczych, które pojawiają się w wyniku wieloletniego używania narkotyków.

3. METODY DZIAŁAŃ GMINNEGO PROGRAMU :

- ✓ prowadzenie edukacji poszczególnych grup;
- ✓ prowadzenie profesjonalnych kampanii edukacyjnych;
- ✓ rozpowszechnianie informacji o szkodliwość nadużywania środków odurzających i dopalaczy;
- ✓ budowanie akceptacji społecznej dla działań profilaktycznych;

Rozdział III

1. ZADANIA JEDNOSTEK GMINNYCH

Nazwa zadania	Potencjalni realizatorzy	Terminy
1. Uwzględnienie problemów narkomanii w lokalnych strategiach rozwiązywania problemów społecznych w szczególności dotyczących diagnozy rozpowszechniania i używania narkotyków oraz planowania działań zapobiegawczych.	- Urząd Miejski - Placówki oświatowe	Praca ciągła
2. Udzielenie rodzinom w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej.	- Organizacje pozarządowe - Policja - Psycholog - Pedagog - Ośrodek Pomocy Społecznej - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	Praca ciągła
3. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznych i rehabilitacyjnych dla osób uzależnionych.	- Organizacje pozarządowe - Ośrodek Pomocy Społecznej - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	Praca ciągła
4. Wspieranie szkół podstawowych oraz gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w rozwijaniu działań profilaktycznych.	- Organizacje pozarządowe - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - Placówki oświatowe - Ośrodek Pomocy Społecznej	Praca ciągła
5. Prowadzenie programów profilaktycznych i wprowadzenie programów alternatywnych jako element organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży.	- Ośrodek Pomocy Społecznej - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - Organizacje pozarządowe - Parafia Rzymsko-Katolicka	Praca ciągła
6. Organizowanie i prowadzenie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych w tym: - Prowadzenie konkursów wiedzy o zdrowiu - Udział w lokalnych i ogólnopolskich kampaniach	- Placówki Oświatowe - Organizacje pozarządowe - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	Praca ciągła

<p>edukacyjnych związanych z profilaktyką uzależnień i rozwiązywaniem problemów społecznych</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dofinansowanie placówek dziennego pobytu dla dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych, prowadzenie w nich zajęć profilaktyczno-wychowawczych. - Upowszechnianie materiałów edukacyjnych o tematyce antyuzależnieniowej - plakaty, ulotki, informatory, organizowanie promocji filmów i książek. - Promowanie zdrowego stylu życia wolnego od środków uzależniających 	<p>- Ośrodek Pomocy Społecznej</p>	
<p>7. Wspieranie merytoryczne kadry prowadzącej programy profilaktyczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Placówki Oświatowe - Ośrodek Pomocy Społecznej - Organizacje pozarządowe - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych 	<p>Praca ciągła</p>

2. REALIZACJA :

- 1) **Tworzenie na terenie szkół i innych placówek opiekuńczo – wychowawczych programów profilaktycznych dla dzieci o młodzieży (formy niestacjonarne i stacjonarne).**

OCENA SKUTECZNOŚCI ZADANIA – ocena efektów programu – odraczana w czasie – wykonanie po trzech miesiącach po zakończeniu programu.

- 2) **Podjęcie działań o charakterze edukacyjnym przeznaczonym dla rodziców i dzieci uczestniczących w programach.**

OCENA SKUTECZNOŚCI ZADANIA – Analiza zainteresowania adresatów programów przedstawionymi ofertami.

- 3) **Organizowanie lokalnych imprez profilaktycznych dla młodzieży.**

OCENA SKUTECZNOŚCI ZADANIA - Ocena zainteresowania młodzieży imprezami, w trakcie których odstępuje się od skojarzeń związanych z narkotykami.

- 4) **Wdrożenie pozalekcyjnych zajęć sportowych do programów profilaktyki środowiskowej.**

OCENA SKUTECZNOŚCI ZADANIA – Ocena wpływu dodatkowych zajęć sportowych atrakcyjności środowiskowych programów profilaktycznych.

- 5) **Poszerzenie zakresu oferty programów opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych.**

OCENA SKUTECZNOŚCI ZADANIA – Wpływ poszerzenia oferty na liczbę uczestników zgłaszających się do programu.

3. SZKOLENIE GRUP ZAWODOWYCH ZORGANIZOWANYCH W PROBLEMATYKĘ NARKOMANII, ZWIĘKSZENIE LICZBY KOMPLETNYCH REALIZATORÓW PROGRAMÓW PROFILAKTYCZNYCH, MONITOROWANIE PROBLEMÓW UZALEŻNIEŃ.

Nazwa zadania	Potencjalni współrealizatorzy	Terminy
<p>1. Prowadzenie szkoleń podnoszących kwalifikacje zawodowe osób realizujących zadania profilaktyczne obejmujące problematykę narkomanii, w szczególności dla:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pracowników szkół i placówek oświatowych; - pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych; - pracowników socjalnych; - wychowawców świetlic; - funkcjonariuszy policji. 	<ul style="list-style-type: none"> - Instytucje i organizacje pozarządowe - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - Ośrodek Pomocy Społecznej 	<p>Zgodnie z harmonogramem szkoleń</p>
<p>2. Prowadzenie stałego systemu informacji na temat działań podejmowanych w zakresie rozwiązywania problemów narkotycznych i profilaktyki.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Urząd Miejski - Koordynator - Placówki oświatowe 	<p>Praca ciągła</p>
<p>3. Współpraca z organizacjami pozarządowymi, kościołami oraz wolontariuszami i osobami fizycznymi z okresu zapobiegania uzależnieniom.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - Ośrodek Pomocy Społecznej - Organizacje pozarządowe - Parafia Rzymsko-Katolicka - Placówki oświatowe 	<p>Praca ciągła</p>
<p>4. Ewaluacja: - podsumowanie efektów realizowanych programów</p>	<p>KOORDYNATOR</p>	<p>Praca ciągła</p>

4. FUNKCJONOWANIE ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ/ SOCJOTERAPEUTYCZNEJ:

Funkcjonowanie świetlic środowiskowych lub socjoterapeutycznych w zakresie przeciwdziałania narkomanii, w szczególności poprzez:

- 1) umożliwienie dzieciom i młodzieży twórczego, pozytywnego zagospodarowania czasu wolnego poprzez rozwój zainteresowań pod kierunkiem wykwalifikowanych wychowawców,
- 2) realizacja w ramach zajęć świetlicowych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży

Nazwa zadania	Potencjalni współrealizatorzy	Terminy
Świetlica ta przeznaczona będzie dla dzieci wychowujących się w warunkach niekorzystnych dla ich rozwoju (w rodzinach z problemem uzależnień), przejawiających zaburzenia w zachowaniu. CEL: Pomoc dziecku z rodziny dysfunkcyjnej w przezwyciężaniu problemów emocjonalnych i życiowych, ukazanie prospołecznych, alternatywnych do prezentowanych w środowisku rodzinnym postaw i zachowań, wdrażanie do przestrzegania norm i zasad współżycia w grupie, stworzenie warunków do nauki, wypoczynku czy zabawy.	Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Ośrodek Pomocy Społecznej Placówki Oświatowe Organizacje pozarządowe Pedagog Szkolny	Praca ciągła

Realizacja programu nastąpi poprzez:

- ✓ zlecenie realizacji zadań wybranym podmiotom,
- ✓ tworzenie bazy merytorycznej niezbędnej do realizacji programu,

Rozdział IV

1. ZASADY FINANSOWANIA GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII

Środki finansowe na realizację zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii pochodzą z opłat za wydane zezwolenia (na podstawie art. 18 lub 18.1) oraz z dochodów z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. (art. 11.1).

§ 2

Realizatorem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii jest Ośrodek Pomocy Społecznej w Mioszowie.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Mioszowa.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy informacyjnej Urzędu Miejskiego w Mioszowie.

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr XXXVI/170/12
Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 28 grudnia 2012r.
w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii określiła zadania w zakresie prowadzenia działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów narkomanii jako zadanie własne gminy. Dokumentem stanowiącym podstawę prawną podejmowanych przez gminę działań stanowi Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii uchwalany przez Radę Gminy. Program ten realizowany jest przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Mieroszowie przy współdziałaniu Referatu Rozwoju Promocji i Oświaty Urzędu Miejskiego w Mieroszowie oraz innych jednostek wskazanych w Programie.

